

Savivaldybių žinios

LIETUVOS SAVIVALDYBIŲ ASOCIACIJA

Nr. 7 (833–834)

2018 m. balandžio 7 d.
Išėina šeštadieniais

KUPIŠKĖNAI APIE ŪKĮ, vaikus ir viltį atgimusioje aikštėje įžiebtį Kalėdų eglę

4–5 p.

Apie šiandienį Kupiškį, savivaldybės vykdomus projektus, centrinės valdžios ir savivaldos santykius pasakoja Kupiškio rajono meras Dainius Bardauskas

Romo Gurklio nuotr.

POVILAS PODERSKIS: VEIKLOS KOKYBĖ PRIKLAUSO NUO PROFESIONALIOS KOMANDOS	6–7 p.
2017-IEJI KLAIPĖDOS RAIDOS ISTORIJOJE	8–9 p.
VADOVAUTI SAVIVALDYBĖS ĮSTAIGAI – NELENGVA, BET GARBINGA	12–13 p.
NAUJAS POŽIŪRIS Į KULTŪRĄ. INICIATYVOS PRISTATYTOS UKMERGĖJE IR MOLĖTUOSE	16 p.

9 771 392 024 600 0

KUPIŠKĖNAI APIE ŪKĮ,

VAIKUS IR VILTĮ ATGIMUSIOJE AIKŠTĖJE ĮŽIEBTI KALĖDŲ EGLĘ

Kitais metais Kupiškis minės 490-ąsias metines, kai pirmą kartą rašytiniuose šaltiniuose paminėtas šis vietovės vardas. Būtent 1529 m. Kupiškis paminėtas kaip Lietuvos valdovui Žygimantui Senajam priklausantis miestelis. Apie šią dieną Kupiškį, savivaldybės vykdomus projektus, centrinės valdžios ir savivaldos santykius kalbės su Kupiškio rajono meru DAINIUMI BARDAUSKU (nuotr.), apsilankę kovo paskutinį ketvirtadienį vykusiamе rajono tarybos posėdyje.

Gerbiamas mere, prieš metus sakėte, kad Kupiškis primins apkasus, nes bus vykdoma nemažai projektų, kuriuos baigus pasikeis kai kurios miesto erdvės, pagerės miesto infrastruktūra. Kaip sekasi įgyvendinti sumanymus?

Šiais metais dar labiau iškasime miestą. Įvažiuojančius į Kupiškį pasitinka mūsų labai varganai atrodanti autobusų stotis. Tačiau jos vaizdas labai pasikeis. Autobusų stotis laikinai perkeliama kitur, o esamoje jos vietoje šio mėnesio pabaigoje arba gegužės pradžioje prasidės darbai. Jos vietoje atsiras naujas pastatas, bus sutvarkyta aplinka. Autobuso stoties pastato funkcijos bus gerokai praplėstos. Į perstatytą autobusų stotį bus perkeltas Kupiškio turizmo ir verslo centras, įrengtos biuro, kavinės patalpos. Manau, Kupiškiui tai suteiks naują įvaizdį.

Važiuojant giliau į miestą jau kuris laikas pasitinka iš pagrindų tvarkoma centrinė miesto aikštė. Kol kas joje viskas išrausta, bet su rangovais esame sutarę, kad šių metų Kalėdų eglę žiebsime jau atnaujintoje aikštėje. Rangovas pajėgus, tad tikimės, kad pažadas bus ištesėtas.

Šiomet pradėdame tvarkyti erdves prie miesto Kultūros centro. Kapitališkai tvarkome keliolika gatvių. Jose bus sutvarkyta drenažo sistema, danga, šaligatviai, apšvietimas ir kiti patogiam gyvenimui reikalingi dalykai. Bus baigiamas ir šiluminių trasų atnaujinimas. Taigi ir šiais metais Kupiškis bus kastas ir perkastas. Tačiau tikimės, kad 2019 metais didžioji dalis darbų bus baigta ir Kupiškis gimtadienį pasitiks gerokai pasikeitęs ir pagražėjęs.

Paminėjote šilumos ūkio modernizavimą, o kaip vyksta daugiabučių gyvenamųjų namų atnaujinimas?

Vyksta, tik gal ne taip, kaip norėtume. Pagrindinė kliūtis – Kupiškyje gyvena daug vyresnio amžiaus žmonių ir jiems paprasčiausiai nėra motyvacijos rūpintis namo atnaujinimu. Dažnas pasako: tai kad man nebeverta tuo užsiimti. Dalis gyventojų savo įsipareigojimų nenori pernesti savo vaikams ar tam, kas jų būtų pavaldės. Dažnai jie neįvertina, kad buto atnaujintame name kaina bus didesnė.

Kitas dalykas – imtis pastato modernizavimo neskatina ir šilumos kaina. Ji Kupiškyje yra viena mažesnių šalyje, nes visos katilinės yra kūrenamos biokuru. Tačiau nepaisant visų kliūčių daugiabučių namų atnaujinimo procesas juda į priekį. Turime atnaujintų namų ne tik Kupiškyje, bet ir stambesnėse gyvenvietėse. Keli namai atnaujinti Šepetoje. Šiais metais vienas namas bus modernizuojamas Noriūnuose. Kol kas sunkiau sekasi išjudinti Subačiaus gyventojus, bet ieškome būdų, kaip ir juos įtraukti į namų modernizavimą.

Paminėjote, kad nemaža dalis rajono gyventojų – vyresnio amžiaus, o tai reiškia, kad tenka spręsti ir daugiau socialinių problemų. Kaip sekasi įveikti gyvenimo diktuojamus iššūkius?

Nesakau, kad viską sekasi sėkmingai išspręsti ir kad jau esame sukūrę visas reikalingas paslaugas. Plečiantis šių paslaugų gavėjų ratui, nes rajone vis daugiau vyresnio amžiaus vienių žmonių, didėja ir įvairesnių paslaugų poreikis.

Kita problema – didėjantis vaikučių, kuriuos privalome paimti iš tėvų ilgesniam ar trumpesniam laikui, skaičius. Vieną keturių kambarių butą vaikams esame įrengę Noriūnuose. Dabar ieškome antro buto, kurį nupirkę įkurdintume tėvų globos netekusius vaikus, bet tai nesprendžia problemos. Mūsų turimuose 30 vietų vaikų globos namuose gyvena 40 vaikų.

Kaip atsitinka, kad juo aktyviau kalbama apie vaikų globą, tuo daugiau vaikų tenka apgyvendinti globos namuose?

Visada lengviausia pasakyti, kad savivaldybės nepakankamai dirba rengdamos įtvėsius, globėjus, tačiau, nepaisant visų kalbų, Lietuvoje dar labai daug biurokratinių kliūčių, stabdančių įvaikinimą. Kita problema – nedaugelis ryšis įvaikinti ar imti globoti vaiką, kai čia pat gyvena jo biologiniai tėvai.

Ką manote apie Vaiko teisių apsaugos tarnybos reformą? Ar jos atskyrimas nuo savivaldos pagerins pagalbą su problemomis susiduriančiam vaikui?

Tuo klausimu esu labiau atsargus pesimistas. Nemanau, kad ši reforma pagerins esamų problemų sprendimą. Mano nuomone, reforma tik atskiria iš savivaldybės vieną grandį, bet palieka atsakomybę. Kol kas susidaro įspūdis, kad atskirta Vaiko teisių apsaugos tarnyba bus komanda, kuri badys pirštu savivaldybei, kas, jos manymu, nepakankamai padaryta, ką reikia daryti, nors tas problemas mes ir be to badymo labai puikiai matome ir pagal galimybes sprendžiame.

Nuo praėjusių metų rugsėjo savivaldybėse įvesti koordinatorių etatai. Kiek tenka bendrauti su savivaldybėmis, švietimo įstaigomis, kol kas dalyje savivaldybių koordinatorių – tik dar vienas ataskaitų surinkėjas. Jei mokykla kreipiasi į jį pagalbos sprendžiant sudėtingą atvejį, labai dažnai pasibaigia koordinatoriaus reikalavimu pateikti išsamią informaciją, ką mokykla padarė. Gal Kupiškio rajone pasiteisina šios pareigybės įvedimas?

Kiek pasiteisina koordinatoriaus etatas, kol kas sunku spręsti, nes šios pareigos atsirado vos prieš kelis mėnesius. Kitas dalykas – koordinatoriaus veikla labai priklauso nuo šias pareigas einančio žmogaus, nuo jo vadybinių gebėjimų, problemos matymo, naujovių priėmimo ir daugelio kitų dalykų.

Mūsų rajonas mažas, vieni kitus pažįsta, tad kai reikėdavo, ir be koordinatoriaus susikalbėdavome.

Kovo pabaigoje vykusiamе tarybos posėdyje daugiausia dėmesio buvo skiriama švietimui

Kupiškio miestą puošia skulptoriaus Henriko Orakausko sukurtos skulptūros

Praejusiais metais Lietuvos savivaldybių asociacija įgyvendino projektą, kaip padėti problemų turinčiam vaikui. Buvo surengtos kelios išvykos į Norvegiją ir, kaip dalijosi įspūdziais jų dalyviai, iš pradžių norvegai sunkiai suprato, ko mūsų šaliai klausė, nes pas mus įprasta viską ataskaitomis matuoti. Norvegai dirba su konkrečiu vaiku ir konkrečiu atveju. Pas mus realią pagalbą vaikui ir šeimai užgožia ataskaitos.

Išties mūsų šalyje labai daug biurokratiinių reikalavimų, ir ne tik vaiko teisių apsaugos srityje. Popierizmo dar yra ir šalia šiuolaikinių informacinių technologijų, duomenys sukeliama į sistemą, o paskui tuos duomenis nežinia dėl ko vėl reikia perkelti į popierių. Kol kas popierių surašymui skiriama gerokai daugiau laiko negu konkrečiam vaikui ar atvejui. Matau, kokias ataskaitas privalo surašyti Vaiko teisių skyriaus specialistai. Ir turi surašyti taip, kad viskas atitiktų reikalavimus, nes, neduok Dieve, kažkas bus ne taip surašyta. Kol specialisto darbas vertinamas pagal ataskaitas, tol didžiausias dėmesys ir bus joms skiriamas.

Kupiškio rajonas buvo pirmasis, kuris ėmėsi savivadybių prevencijos. Gal jau juntamas darbo rezultatas?

Tai visuomeninė iniciatyva, kurios veiksmingumą nėra lengva pamatuoti. Savivadybių sumažėjimas – labai reliatyvus dalykas. Atrodo, jau kuris laikas jų nėra, atrodo, problema sprendžiama, ir staiga – vėl žinia apie savo noru pasitraukusį iš gyvenimo. Atrodo, šią programą įgyvendinantis nevyriausybinis sektorius daug dirba, daug padaro, bet nuo tokių nelaimingų atvejų neapsidrausi. Labai gerai, kad yra žmonių, kurie imasi prevencijos ir kažką daro. Savivaldybė jiems netrukdo, kai paprašo, kiek galime, stengiamės padėti.

Pastaruoju metu vis labiau siekiama dalį viešųjų paslaugų perduoti nevyriausybiniam sektoriui. Jūsų manymu, ar tai pagerins šių paslaugų kokybę, prieinamumą, padidins jų įvairovę?

Esu šiek tiek skeptikas. Ankstesnio darbo patirtis formuoja nuomonę, kad tai – tik asignavimų perskirs-

tymas, o kiek nevyriausybinis ar privatus sektorius bus pajėgus užtikrinti darnią tam tikro socialinio sluoksnio būtį, teikti kokybišką pagalbą, mažiausiai galvojama. Nemanau, kad reikia draskyti esamą sistemą. Reikėtų galvoti, kaip ją gali darniai papildyti nevyriausybinis sektorius. Aktyvių organizacijų rajone yra nemažai, ir manau, kad jos, teikiant viešąsias paslaugas, gali puikiai įsiliesti į darnią veiklą su esama sistema. Tačiau nemanau, kad nevyriausybinis sektorius pajėgus spręsti globos, įvaikinimo ar kitas dideles problemas. Tai būtų kiek per ankstyvas sprendimas.

Perduodant dalį paslaugų, iškyla patalpų, joms keliamų reikalavimų klausimas. Nors Kupiškio gyventojų amžius vis labiau didėja, bet iki šiol neturime vietos vienai vaikų darželio grupei. Šią problemą, atrodo, būtų galima spręsti per privačią iniciatyvą. Galbūt kai kurie gyventojai, turintys nenaudojamą butą, mielai įrengtų patalpą kelių vaikučių priežiūrai, bet žmonės baiminasi tokiai veiklai keliamų reikalavimų. Ir žmogus pasirenka geriau nieko nedaryti, negu tuos reikalavimus įveikinti.

Kovo pabaigoje vykusiame rajono tarybos posėdyje buvo svarstyta daug švietimo klausimų. Švietimui skiriate daugiau negu pusę rajono biudžeto, tačiau, kaip matyti iš posėdžio, spręstinių problemų – į valias. Kokie pokyčiai laukia rajono švietimo sistemas?

Išties daugiau negu pusę rajono biudžeto yra skiriama švietimui, tačiau švietimo sistemos pokyčiai priklauso ne nuo rajono tarybos sprendimų. Mes galime matyti problemą vienaip, bet ateina nacionaliniai teisės aktai, kuriuos turime vykdyti. Kad ir su skaudama širdimi, bet esame priversti imtis ir nepopuliarių sprendimų. Priimtas rajono švietimo įstaigų optimizavimo planas, kai kurias mokyklas teko versti skyriais, daugiafunkciais centrais. Galbūt tai reikėjo kiek anksčiau padaryti, deja, nebuvo padaryta. Daug kur Kupiškio rajonas vėluoja. Šalyje yra Mokyklų modernizavimo programa, bet savivaldybės, norėdamos ja pasinaudoti, turi prisidėti 50 proc. Kadangi skolinti neleidžiama, tenka kažko atsisakyti, kad tą sumą būtų galima panaudoti švietimo įstaigai modernizuoti. Mažoms savivaldybėms nepalankus ir švietimo ir mokslo ministrės įsakymas šiais metais iš Mokyklų modernizavimo programos neskirti lėšų savivaldybėms, kuriose nėra 3000 mokinių. Tarp tokių savivaldybių atsideria ir Kupiškio rajonas. Ministrė sako, kad toks sprendimas galioja tik šiais metais. Norisi tuo tikėti.

Susirūpinimą kelia ir gandai apie mokinių skaičių. Jei jie taps realybe, laukia dar vienas mokyklų uždarymo etapas. Žinoma, savivaldybė gali palikti mažesnes mokyklas, finansuodama jas iš savo biudžeto, bet iš kur gauti lėšų, kai senstant gyventojams mažėja ir gyventojų pajamų mokesčio mokėtojų. Iš kokių lėšų finansuoti kitas rajono gyventojų gerovei svarbias sritis, jei beveik visas biudžetas bus atiduodamas švietimui? Taigi planai planais, o gyvenimą diktuoja skaičiai. Prieš priimant sprendimą pirmiausia reikia viską suskaičiuoti.

Ir pabaigoje – apie Kupiškio rajono perspektyvas, kokiose srityse nusprendėte specializuotis?

Nemanau, kad mes tapsime stambiu pramoniniu miestu, nors tikrai būtų gerai, jei mus pasirinktų stiprus investuotojas. Kupiškio rajono vizija – socialinis ir kultūrinis vystymasis. Kupiškis gali tapti miesteliu, kurį pasirinks žmonės, norintys saugiai ir ramiai gyventi jaukioje aplinkoje. Galbūt sulaukę brandaus amžiaus Kupiškį pasirinks ne tik šalies gyventojai, bet ir atvykstantys iš užsienio. Ir, be abejo, kultūros ir meno plėtra. Įvairiems festivaliams turime puikią erdvę – Uošvės Liežuvio salą. Turime ir kitų kultūros vystymui tinkamų vietų. Šiuo metu archeologai kasinėja mūsų piliakalnį, ir juokaudamas jiems pasakiau, kad turi rasti tokių radinių, kurie įrodytų, kad čia buvo Pilėnai, arba surasti karaliaus Mindaugo karūną. Laukiame, ką archeologai iškas. Piliakalnis, Kupiškio marios – ne tik kupiškėnų, bet ir svečių pamėgtos vietos, tinkančios kultūros renginiams.

Kalbino Barbora Gaudutė

Ar Aukštupėnų piliakalniui susidomėję archeologai suras Lietuvą nustebinančių radinių?

POVILAS PODERSKIS:

veiklos kokybė priklauso nuo profesionalios komandos

Vilniaus miesto savivaldybės administracijos direktorius **POVILAS PODERSKIS** šias pareigas eina vos penkis mėnesius. Prisistatydamas tarybos nariams praėjusių metų lapkričio pradžioje vykusiame tarybos posėdyje jis pabrėžė, kad lyderiais tampa modernūs miestai, valdomi išmaniai, lanksčiai ir greitai prisitaikant prie besikeičiančių poreikių ir aplinkos. „Technologinė pažanga miestams ir jų gyventojams gali suteikti radikalų postūmį į priekį. Vilniui reikia griebtis šių inovacijų, kurios padės išryškinti miesto unikalumą, smarkiai sutaupyti gyventojų laiką, geriau atliepti jų poreikius ir padaryti savivaldybę modernia organizacija, kuri bus pavyzdys ir aiškus lyderis visame regione“, – tuomet kalbėjo P. Poderskis. Su juo ir kalbamės apie tai, kaip sekasi įgyvendinti savo siekius, su kokiais iššūkiais tenka susidurti, kokiais pokyčiais Vilnius savo svečius nustebins jau šią vasarą.

Gerbiamas direktoriau, kas lėmė paties apsisprendimą kandidatuoti į didžiausios šalies savivaldybės administracijos direktoriaus pareigas?

Su savivaldybės veikla buvau susipažinęs dirbdamas mero patarėju. Buvau įsigilinęs į savivaldybėje vykstančius procesus, mačiau nemažai problemų ir žinojau, kaip jas reikėtų spręsti.

Taigi vienas svarbiausių motyvų kandidatuoti į šias pareigas buvo geras situacijos suvokimas.

Kitas motyvas – savivaldybėje susiformavusi padėtis, kurią reikėjo keisti, ir man buvo didelis įvertinimas, kai meras pasiūlė šias pareigas. Supratau, kad tai labai didelis iššūkis, bet aš esu iššūkių žmogus. Mano būdas – eiti ir spręsti problemas. Esu įsitikinęs, kad visos problemos yra išsprendžiamos, jei jos aktyviai sprendžiamos. Per tuos kelis mėnesius pavyko nemažai nuveikti, nors teko susidurti ir su skepticizmu, kai buvo teigiama: ką per tuos likusius kelis šios kadencijos mėnesius begalima nuveikti. Tačiau dirbant ir per kelis mėnesius galima labai daug padaryti.

Ir kokie buvo patys didžiausi iššūkiai, kuriuos teko įveikti pradėjus dirbti administracijos direktoriumi, ir kokių pokyčių pavyko pasiekti?

Anksčiau, kai dar dirbau programuotoju, teko susidurti su savivaldybės dokumentų ir finansų valdymo sistemomis. Taigi pakankamai gerai žinojau, kaip veikia visi biurokratiniai procesai, tad man jie nekėlė didesnių sunkumų. Gerokai didesnis iššūkis buvo pakeisti žmonių mentalitetą. Vienas pirmųjų darbų, kurių ėmiausi pradėjęs dirbti direk-

toriumi, buvo nuotolinio darbo įvedimas į savivaldybės specialistų veiklą. Tą žingsnį gana skeptiškai priėmė tiek visuomenė, tiek savivaldybės specialistai. Dalis savivaldybės departamentų vadovų manė, kad žmogus, nebūdamas darbo vietoje, neatliks visų darbų. Tačiau kai žmogui parodai, kad juo pasitiki, atsiranda kitas požiūris, ir jis tampa suinteresuotas pasiekti kuo geresnių rezultatų.

Kuriose savivaldybės administracijos grandyse pavyko įtvirtinti nuotolinį darbą?

Daugiausia šią praktiką naudoja savivaldybės teisininkai. Juk nėra skirtumo, kur jie renčia sutartis, kitus teisės aktus. Gal kai kam net geriau dirbti namuose, kur jis gali geriau susikaupti. Nors priverstinio skatinimo netaikome, bet kiek galėdami motyvuojame ir kitų skyrių darbuotojus savo veikloje naudoti nuotolinį darbą.

Manau, šį procesą skatina ir tai, kad tiek aš, tiek kiti savivaldybės vadovai visus dokumentus pasirašome elektroniniu parašu, kas paspartina visus procesus, padeda operatyviau spręsti gyventojams svarbius klausimus.

Savivaldybės veikla priklauso nuo biudžeto. Kaip vertinate šių metų biudžetą?

Palyginti su 2016 m., šiemet savivaldybės biudžetas yra beveik 70 mln. eurų didesnis. Žinoma, jis vis dar per mažas augantiems miesto poreikiams tenkinti. Daug lėšų reikalauja miesto infrastruktūros gerinimas. Didelių investicijų reikalauja socialinės infrastruktūros kūrimas. Tačiau vertindami departamentų veiklą matome, kad biudžeto didinimo išteklių dar nėra visiškai išnaudoti. Labai svarbu, kad visi savivaldybės departamentai stengtųsi kaip galima geriau, veiksmingiau, operatyviau ir tikslingiau panaudoti biudžeto pinigų miesto labui. Juk dažnai gerus rezultatus lemia ne pinigų kiekis, o jų panaudojimas.

Nagrinęjant biudžeto projektą stengėmės politikams labai aiškiai paaiškinti, kam bus naudojami pinigai. Tai padėjo sumažinti įtampas tvirtinant savivaldybės biudžetą ir jį panaudojant.

Kaip sekasi dorotis su paveldėtomis skolomis?

Šie metai savivaldybei yra geri, ir tai leidžia padengti dalį skolos. Taigi šiais metais sugrąžinus skolas bankams ir įmonėms, mes galime daugiau lėšų skirti skolai miestiečiams grąžinti. Juk vien Pilaitės mikrorajone yra vienas procentas šalies pirmokų. Taigi jie turi sulaukti tinkamos infrastruktūros, mokyklos, gyvenamosios aplinkos.

Kokios Vilniaus sritys imliausios pinigams?

Trys didžiausi banginiai – švietimas, miesto ūkis ir socialiniai reikalai. Mes turime labai didelių užmojų. Švietimo srityje labai svarbūs dalykai yra esamų mokyklų ir darželių atnaujinimas, naujų įstaigų pastatų ir priestatų statyba. Įgyvendiname daug infrastruktūros projektų. Turime programas, kompensuojančias mokykloms ir darželiams patirtas išlaidas perkant reikalingas prekes. Tai išties geras sprendimas, nes tėvai išlaisvinti nuo rinkliavų. Švietimo įstaigos turi lėšų šiems poreikiams tenkinti. Daug reikalingų priemonių savivaldybė nuperka centralizuotai.

Biudžete numatyta kad ir nedidelė eilutė inovatyviems švietimo projektams. Juos įgyvendindami darbų kabinetus paverčiame technologijų laboratorijomis, kur yra programuojamos staklės, lazerio pjaustyklės, kitos šiuolaikiškos priemonės.

Kitas banginis – miesto ūkis. Tai gatvių, šaligatvių, žiedinių sankryžų, viadukų, vandentiekių ir nuotekų tinklų, tiltų, pėsčiųjų ir dviračių takų, kitos miestui reikalingos infrastruktūros priežiūra ir kūrimas. Visa tai labai svarbus ir nemažai lėšų reikalaujantis dalykai, nes Vilniaus teritorija didelė, dideli ir gyventojų poreikiai.

Trečias banginis – socialiniai ir sveikatos reikalai. Reikalingas sveikatos priežiūros ir gydymo įstaigų pastatų remontas, naujų objektų statyba. Labai svarbus baras – viešųjų pastatų ir būstų pritaikymas neįgaliesiems. Šiomet kompensuosime dalį atlyginimo šeimos gydytojams.

Metų pradžioje buvo įtampų dėl vaiko pinigų. Kaip dabar tie reikalai klostosi?

Dabar reikalai klostosi gan gerai. Vien per priešpaskutinį kovo savaitgalį buvo apdorota apie 2000 prašymų. Iš sausio mėnesio liko apdoroti labai nedaug prašymų. Savivaldybė pritaiko įvairius sprendimus, kad prašymai būtų kaip galima greičiau apdoroti. Tačiau tūkstančius darbo valandų sutauptume, jei Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos informacinės sistemos būtų geriau integruotos ir duomenys būtų greičiau „suvaikščioję“. Tada būtų reikėję mažiau didelių laiko sąnaudų reikalaujančio rankinio darbo. Tačiau sistemos yra tokios, kokios yra, ir mes jų pakeisti negalime. Darome tai, ką leidžia savivaldybės kompetencijos. Persikirstome darbuotojams funkcijas, kai kuriems specialistams pastatėme po antrą kompiuterio monitorių, kad jie lengviau galėtų dirbti su dviem sistemomis. Manau, iki balandžio vidurio iš tos balos, į kurią buvome įstumti, turėtume išlipti.

Tikrovės neatitinka skleidžiama informacija, kad Vilniaus savivaldybė pasirengimui mokėti vaiko pinigų gavo milijoną eurų. Išties tą pažadėtą milijoną per metus mes galbūt ir gausime, nes pasiruošimui yra skiriami du procentai nuo apdorotų paraiškų. Pirmus pinigus – 40 tūkst. eurų Vilniaus miesto savivaldybė gavo tik vasario mėnesį, nors ministerijos pagalbos paraiškų apdorojimui savivaldybė prašė jau nuo praėjusių metų birželio. Šiek tiek apmaudu dėl tokios situacijos. Kol savivaldybės administracija yra priversta ieškoti būdų, kaip spartinti darbą, miesto gyventojų nepasiekia jiems priklausantys pinigai.

Kaip kitos socialinės reformos, kad ir vaiko teisių apsaugos tarnybų atskyrimas, atsiliepia savivaldybės veiklai?

Išties Vaiko teisių apsaugos tarnybos pertvarka mums nėra labai aiški. Iš savivaldybės paimama dalis darbuotojų, bet atsakomybė beveik visa paliekama. Tai šiek tiek trikdo, nes savivaldybė netenka tam tikras problemas sprendusio įrankio, paliekant pačias problemas. Dėl šios reformos bendraujame su Socialinės apsaugos ir darbo ministerija, diskutuojame, kaip geriau spręsti vaiko teisių apsaugą, nes Vilniaus savivaldybės Vaiko teisių apsaugos skyrius buvo ir tebėra šios srities lyderis, taikantis įvairius naujus metodus. Vilniaus savivaldybės Vaiko teisių apsaugos skyriaus specialistai gan seniai budi naktimis, kad reikalui esant operatyviai padėtų vaikui. Žinoma, vaiko teisių apsauga gana sudėtinga problema ir staigių rezultatų tikėtis negalime, bet stengiamės daryti viską, ką šiuo metu įmanoma padaryti.

Vilniaus savivaldybė pastaruoju metu gan dažnai patenka į žiniasklaidos akiratį, ir ne iš pačios geriausios pusės. Kiek pelnytai metami visi tie akmenys ir akmenukai į savivaldybės daržą?

Reikia pripažinti, kad Vilniuje yra nemažai problemų. Dalis jų – užsienėjusių. Ne visos problemos sprendžiamos taip, kaip turėtų būti sprendžiamos. Kai kur stringa darbų kokybė, kai kur trūksta susisiekėjimo, kartais pasigendama glaudesnio kontakto tarp savivaldybės administracijos departamentų. Tos problemos sprendžiamos. Ar visos pastabos yra pelnytos? Kad ir pastarosios dėl miesto gatvėse susikaupusio po žiemos purvo. Mes pritariame, kad jis turi būti kaip galima greičiau pašalintas, bet dėl objektyvių priežasčių ne visada galime padaryti tai, ką reikia skubiai

padaryti. Vilniečių lūkesčiai yra labai aukšti, ir mes tai suprantame. Kai kurie lūkesčiai yra, sakyčiau, net nelabai adekvatūs. Dalyvaujant radijo laidoje klausytojas priekaištavo savivaldybei dėl apgriuvusio pastato Konarskio gatvėje. Tačiau namas priklauso privačiam asmeniui, ir savivaldybė gali daryti tik tiek, kiek leidžia įstatymai. Pastato savininkas yra apmokestintas visais mokesčiais, kuriuos galima pritaikyti už netvarkomą turtą. Ir apgriuvusių privačių pastatų Vilniuje yra nemažai. Jų savininkai, matyt, tikėdamiesi kažkada juos parduoti už milijonus, moka visus jiems nustatytus ir padidintus mokesčius, bet nieko nedaro. Mes suprantame, kad tokie pastatai nepuošia miesto, bet ką savivaldybė šioje situacijoje gali padaryti? Privati nuosavybė, ir ją reikia gerbti.

Ar savivaldybė gali padaryti miestui daugiau? Manau, kad gali. Ir ne veltui stengiamės išjudinti kiek įmanoma daugiau nepabaigtų darbų.

Paminėjote, kad kai kurios problemos kyla ir dėl savivaldybės administracijos departamentų tarpusavio nesusikalbėjimo. Administracijos aparato sustygvimas – tiesioginė direktoriaus pareiga. Tai kaip sprendžiate tą problemą?

Tai viena mano veiklos prioritetinių sričių. Personalo skyrių, kuris iki šiol labiau apsiribojo kadru skyriaus funkcijomis, bandau priartinti prie žmogiškųjų išteklių valdymo. Labai svarbu, kad ši administracijos grandis tinkamai dirbtų su darbuotojais, žinotų jų problemas. Tai susiję su vidine komunikacija. Jai gerinti kiekvieną penktadienį rengiame susitikimus, kuriuose kiekvienas administracijos padalinys pristato savo nuveiktus darbus, problemas ir planus. Tai gerina vidinę komunikaciją. Anksčiau neretai tekdavo išgirsti: mes užsivertę darbais, o jie nieko nedirba. Penktadieniniai susitikimai darbuotojams aiškiai parodo, kad kiekvienas skyrius turi savo tikslus, savo funkcijas ir kad jie daro taip pat reikalingus darbus. Veiklą pristato ne skyrių vadovai, bet specialistai. Tai padeda žmonėms suprasti, ką ir kam jie kažką daro, kuo svarbus tas darbas.

Su darbuotojais ir pats aktyviai komunikuojau elektroniniais laiškais. Stengiuosi labai atvirai bendrauti. Mano kabineto durys visada atviros visiems darbuotojams, ir jie bet kada gali ateiti pasitarti jiems iškilusiais klausimais. Po buvusio autoritarinio valdymo, pagrįsto bauginimu, žmonės pradeda atsiverti, pradeda pasakoti apie jų veikloje iškilusias problemas, ir kartu jas sprendžiame.

Vidinė komunikacija yra būtina sąlyga gerai savivaldybės veiklai užtikrinti. Tik tada, kai visi darbuotojai jausis atsakingi, jausis girdimi ir gerbiami, kai matys, kad visada įsiklausoma į jų nuomonę, savivaldybė dirbs gerai. Savivaldybės veiklos kokybė priklauso nuo profesionalios komandos, kokią ir stengiuosi kurti.

Vilnius yra gausiausiai šalyje turistų lankomas miestas. Kokiais pokyčiais juos ketinama nustebinti šiais metais?

Didesnes staigmenas dar paliksiu paslaptėje, bet kai kuriomis jau daromomis ir man pačiam labai svarbiais pokyčiais mielai pasidalysiu. Šiomet pagaliau atgims rotunda Sereikiškių parke. Bus atvestas vanduo, kitos komunikacijos, dėl ko anksčiau ten veikusi kavinė buvo priversta užsidaryti. Jau ruošiamės rotondos nuomos konkursui. Joje įsikurs kavinė. Tikimės, kad išsinuomojės operatorius pastatys ir keletą šachmatų stalų. Taigi jau šią vasarą ši vieta atgims.

Mieste atsiras daug antivandalinių šachmatų stalų, prie kurių atsinešę šachmatus žmonės galės pažaisti. Šachmatų stalai atsiras ir ginčytinoje žemėje, kur meras nupjovė tują.

Toliau bus tvarkomos Neries krantinės. Ten atsiras naujų gražiau su tvarkytų erdvių. Tikimės, kad atsiras per Nerį keliantis keltas.

Rengiamės konkursui lauko kavinei ant Tauro kalno. Tai bus dar viena patraukli vieta miesto gyventojams ir svečiams.

Didelis iššūkis Vilniui ir šią vasarą vyksianti Dainų šventė, per kurią tikimės sulaukti didelio žmonių antplūdžio.

Jau šią vasarą bus atidarytas Fabijoniškių baseinas. Bus suremontuota nemažai gatvių ir šaligatvių. Džiugu, kad Vilnius keičia savo vaizdą. Netrukus įsigysime droną, kuriuo stebėsime, kaip dirba miesto tvarkytojai. Tad naujovių ir gerų pokyčių Vilniuje vyksta tikrai daug, ir tai džiugina.

Kalbino Barbora Gaudutė

LABAI GERAI ĮVERTINTI VALSTYBĖS TARNAUTOJAI

Klaipėdos rajono savivaldybės mero pavaduotoja Violeta Riaukienė, administracijos direktorius Sigitas Karbauskas ir direktoriaus pavaduotojai Ligita Liutikienė ir Česlovas Banevičius kovo 21 d. pasveikino valstybės tarnautojų tarnybinės veiklos kasmetinio vertinimo metu už praėjusių metų darbą labai gerai įvertintus valstybės tarnautojus, kuriems įstatymo numatyta tvarka buvo skirtos vardinės dovanos.

Vadovaujantis Valstybės tarnybos įstatymu, valstybės tarnautojų, kuriuos tiesioginis vadovas įvertino labai gerai, veiklą vertina ir vertinimo komisija, kuri, jei įvertina valstybės tarnautojo veiklą labai gerai, gali suteikti jam aukštesnę kvalifikacinę klasę, kategoriją, perkelti į aukštesnes pareigas, skirti vienkartinį pareiginės algos dydžio priedą arba vardinę dovaną. Vardine dovana apdovanotiems valstybės tarnautojams išmokos ar aukštesnės kvalifikacinės klasės, kitos skatinimo priemonės nėra skiriamos. Kitiems labai gerai įvertintiems karjeros

valstybės tarnautojams skirtos įstatyme numatytos paskatinimo priemonės.

S. Karbauskas pažymėjo, kad valstybės tarnautojams nėra lengva dirbti ir keisti neigiamą visuomenės požiūrį į valdininkus, tačiau nuoseklus, atsakingas darbas, atvirumas, žmogiškumas ir pareigingumas atliekant savo pareigas pamažu šį požiūrį keičia ir leidžia kurti geresnę ateitį visiems rajono gyventojams. Direktorius teigė, kad nepažįsta nė vieno administracijos specialisto, kuris neišmano savo darbo ar nenori padėti gyventojams, tačiau pripažino, kad kai kuriems trūksta „ugnelės“. Savivaldybės vadovai linkėjo ir toliau dirbti tik labai gerai, veiksmingai ir neprarasti tos „ugnelės“, vedančios pirmyn.

Vardinėmis dovanomis ir simboliu gėlės žiedu buvo apdovanoti devyni valstybės (savivaldybės) tarnautojai, tarp jų įvairių skyrių ir seniūnijų specialistai.

VADOVAUTI SAVIVALDYBĖS ĮSTAIGAI – NELENGVA, BET GARBINGA

Apie savivaldybės įstaigų vadovų darbo aspektus, švietimo įstaigų vadovų priėmimą į savivaldybės ugdymo įstaigas ir susijusias problemas kalbamės su Klaipėdos rajono meru VACLLOVU DAČKAUSKU.

Savivaldybei yra pavaldžios švietimo, kultūros, socialinės paramos ir sveikatos priežiūros įstaigos. Kaip į darbą yra skiriami jų vadovai?

Savivaldybė pagal įstatymą skelbia konkursus. Savivaldybės švietimo įstaigų vadovais kandidatai tampa rajono tarybos sprendimu, prieš tai praėję specialią atranką ir išlaikę kvalifikacinius egzaminus. Kitų sričių vadovai priimami mero potvarkiu. Jie, žinoma, taip pat turi būti perėję atranką. Taip yra nuo 2015 metų, kai Vietos savivaldos įstatyme buvo peržiūrėtos ir pakoreguotos mero kompetencijos.

Pagal švietimo įstatymą nuo šiemet švietimo įstaigų vadovams nustatomos penkerių metų kadencijos. O kaip yra su kitų sričių vadovais?

Sveikatos apsaugos II lygio įstaigų vadovų penkerių metų kadencijos jau buvo patvirtintos seniau. Kadencijų skaičius neribojamas. Jau antrą kartą Gargždų ligoninės ir Gargždų PSPC vadovais tapo tie patys asmenys. Šiais metais baigiasi jų antroji kadencija, ir jie, kaip ir kiti pretendentai, atitinkantys sveikatos apsaugos ministro patvirtintus kvalifikacinius reikalavimus, pristatę įstaigų perspektyvinius planus, turi galimybę vėl tapti įstaigų vadovais. I lygio sveikatos apsaugos įstaigų vadovams kadencijų nėra, kaip ir visiems socialinių paslaugų įstaigų vadovams. Kultūros įstaigų vadovams taip pat planuojama įvesti kadencijas, tačiau ar tai būtų tikslinga „kaimiškosioms“ savivaldybėms, labai abejotina, nes šių vadovų atlyginimai yra tikrai nedideli, nėra daug norinčių tapti nedidelių miestelių kultūros centrų vadovais.

Kokia kaita per pastaruosius metus vyko tarp įstaigų vadovų?

Didžiausia kaita vyko tarp švietimo įstaigų vadovų. 2016 m. iš darbo išėjo trijų švietimo įstaigų vadovai. Iš šešių paskelbtų konkursų įvyko trys.

Tarybos sekretariatui pavesta organizuoti dešimt konkursų, iš kurių įvyko trys. Net kelis kartus buvo skelbtas konkursas Gargždų lopšelio-darželio „Naminukas“ direktoriaus pareigoms eiti, tačiau neatsirado kandidatų, atitinkančių reikalavimus. Dabar vėl šis konkursas paskelbtas.

Kadangi pagal naujas įstatymo nuostatas, jei vadovas yra dirbęs įstaigoje daugiau kaip 30 metų, turi būti skelbiamas viešas konkursas jo pareigoms, iš darbo išeina ilgamečiai trijų švietimo įstaigų vadovai ir konkursai bus skelbiami Dovilų lopšelio-darželio „Kregždutė“, Vėžaičių lopšelio-darželio ir Gargždų „Minijos“ progimnazijos vadovų pareigoms.

Taigi kas laukia švietimo įstaigos vadovo, kai baigiasi pirmoji jo penkerių metų kadencija?

Švietimo įstatymo 59 str. nurodyta, kad pasibaigus valstybinės ar savivaldybės švietimo įstaigos (išskyrus aukštąsias mokyklas) vadovo penkerių metų kadencijai jis iš pareigų atleidžiamas, išskyrus atvejus, kai jis laimi viešą konkursą švietimo įstaigos vadovo pareigoms eiti ir skiriamas į švietimo įstaigos vadovo pareigas naujai kadencijai. Valstybinės ar savivaldybės švietimo įstaigos (išskyrus aukštąsias mokyklas) vadovas, baigęs penkerių metų kadenciją, turi teisę dalyvauti tos pačios švietimo įstaigos viešame konkurse vadovo pareigoms eiti. Taigi ankstesniajam vadovui dalyvauti konkurse kliūčių nėra. Konkursai skelbiami ir vykdomi švietimo ir mokslo ministro nustatyta tvarka.

Su kokiomis problemomis susiduriama taikant teisės aktų reikalavimus?

Atsitinka taip, kad kai kurių vadovų išankstinių ketinimų nežinome ir praeina nemažai laiko, kol priimamas naujas vadovas atleidus buvusįjį.

Iš mokyklinio ugdymo įstaiga kurį laiką gali pabūti vadovaujama pavaduotojo, bet didesnės mokyklos, kaip Gargždų „Minijos“ progimnazija, kur mokosi kas penktas savivaldybės bendrojo ugdymo mokinys, ilgalaikis darbas be pastovaus vadovo būtų sudėtingas.

Tapti švietimo įstaigos vadovu, ypač mažėjančioje mokinių skaičiumi mokykloje, nėra labai patrauklu. Švietimo įstaigų vadovams vis dažniau tenka nerimauti, ar pavyks rasti reikalingą pedagogą, ar susidarys klasės komplektas. Nuo naujų mokslo metų turi keistis Valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatymo nuostatos, kurios reglamentuoja ir švietimo įstaigų vadovų, pedagogų darbo apmokėjimą. Seimas įpareigojo Vyriausybę patvirtinti Mokinio krepšelio lėšų apskaičiavimo ir paskirstymo metodiką, kuri ypač aktuali bendrojo ugdymo mokykloms ir jų vadovams, nuo rudens pereinant prie etatinio mokytojų darbo apmokėjimo. Tad šiandien niekas negali konkrečiai pasakyti, kokį atlyginimą gaus ne tik mokytojas, bet ir mokyklos vadovas.

Kalbėjosi Daiva Beliokaite

SENIŪNAIČIAMS PATIKO MOKYMAI

SAULIUS DAGYS

KLAIPĖDOS MIESTO SAVIVALDYBĖJE

Kovo 7 ir 14 dienomis Klaipėdoje buvo rengiami mokymai Klaipėdos miesto seniūnaičiams. Mokymų temos parinktos vadovaujantis Klaipėdos savivaldybės administracijų darbuotojų nustatytais seniūnaičių mokymosi poreikiais.

Lektorius dr. prof. Saulius Nefas mokymų metu pristatė ir kartu su seniūnaičiais išnagrinėjo aktualius seniūnaičio veiklos teisinius, politinius aspektus, veiklos planavimą, organizavimą, ataskaitų teikimą, dalyvavimą bendruomeninėje veikloje ir bendruomeninės veiklos organizavime. Papildomos praktinės temos buvo susijusios su seniūnaičių dalyvavimu rengiant projektų paraišką (paraiškų rengimo pagrindai), vertinant projektų paraišką ir paskirstant projektams lėšas.

Mokymai truko aštuonias akademines valandas ir buvo suorganizuoti taip, kad seniūnaičiams nereikėtų atitrūkti nuo tiesioginio darbo pareigų vykdymo. Jie vyko dvi dienas po keturias akademines valandas.

Vadovaujantis vertinimo anketų duomenimis, Klaipėdos miesto seniūnaičiai teigiamai įvertino mokymų naudą gerinant ir plėtojant seniūnaičių veiklą, rengiant ir įgyvendinant bendruomeninius projektus. Seniūnaičiai teigė, kad jiems patiko seniūnaičio veiklos reikšmės apibūdinimas, paaiškintos veiklos kryptys, ataskaitų rašymo formos. Dalyviai gavo atsakymus į daugumą klausimų apie seniūnaičių veiklą. Dauguma dalyvių pageidavo rengti daugiau mokymų ir kitais aktualiais seniūnaičių veiklos klausimais.

Mokymus inicijavo Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos Socialinių reikalų departamentas, o įgyvendino viešoji įstaiga Lietuvos savivaldybių asociacijos mokymo ir konsultavimo centras.

SUSITIKIMAS SU VERSLININKAIS APTARTAS IR SU PREMJERU

JURATĖ ZAILSKIENĖ

Kovo 26 d. Prienų rajono savivaldybėje vyko mero Alvydo Vaicekausko inicijuotas susitikimas su Seimo nariais Rasa Budbergyte, Andriumi Palioniu ir vietos verslininkais.

Statybos ir ekonominės plėtros skyriaus vyr. specialistas Juozas Šiugždinis pristatė artėjančius Vytauto, F. Martišiaus gatvių rekonstrukcijos darbus, kurie tikrai sukels laikinų nepatogumų ir gyventojams, ir verslininkams. Sutarta kuo plačiau viešinti sprendimus, kuriuos priims Lietuvos automobilių kelių direkcija, organizuojanti minėtus darbus.

Meras A. Vaicekuskas aptarė vykusį susitikimą su ministru pirminku Sauliumi Skverneliu dėl visų taip laukiamos kelio Kaunas–Prienai–Alytus rekonstrukcijos. Kol kas gerų žinių nėra – jau daugiau nei dešimt metų Lietuvos automobilių kelių direkcija vykdo parengiamuosius darbus, bet iki šiol kelio rekonstrukcija dar ne pradėta. Darbus planuojama pradėti tik 2021 m. Verslininkai pritarė nuomonei, kad sutvarkytas kelias ne tik paskatintų Prienų krašto ekonominį augimą ir plėtrą, bet ir užtikrintų saugesnį ir patogesnį susisiekimą. Meras pakvietė verslininkus kreiptis į Vyriausybę su prašymu paskubinti kelio rekonstrukciją.

Seimo narys A. Palionis sulaukė verslininkų klausimų dėl atliekų tvarkymo įkainių didėjimo. Seimo narė R. Budbergytė kalbėjo apie investicinio klimato gerinimą Lietuvoje ir apgailestavo, kad verslininkai,

kurie moka mokesčius į valstybės biudžetą, kuria darbo vietas, nėra pakankamai vertinami, su jais nesitariama priimant jiems aktualius įstatymus. UAB „Doleta“ vadovas Vytautas Silevičius pripažino, kad mokestinė aplinka Lietuvoje gana gera, bet administravimas keistinas, o UAB „Scapa Baltic“ vadovas Ramūnas Paražinskas siūlė mažinti socialines pašalpas galintiems dirbti asmenims. Taip pat diskutuota apie šalyje esantį per didelį valdininkų skaičių, lėtą jų darbo tempą, didelį biurokratizmą. UAB „Lietuviškas midus“ direktorius Egidijus Valiukevičius kalbėjo apie pernelyg didelį akciją produkcijai, korupcinį pakuočių tvarkymo modelį. Verslininkai pageidavo, kad Prienuose veiktų Verslo informavimo centras. Parašutininkų klubo vadovas Kęstutis Milišauskas pristatė planuojamas veiklas Pociūnų aerodrome ir nuogaštavo dėl Kūno kultūros ir sporto departamento vis nesudaromos sutarties su parašutininkais.

Meras A. Vaicekuskas pasveikino naujai išrinktą Kauno prekybos, pramonės ir amatų rūmų Prienų atstovybės vadovę Liną Dužinskienę, palinkėjo jai sėkmingo darbo, pakvietė bendradarbiauti ir šiais metais kartu pradėti organizuoti konkursą „Pagaminta Prienų krašte“.

INICIATYVOS PRISTATYTOS UKMERGĖJE IR MOLĖTUOSE

DAIVA ZIMBLIENĖ, VIOLETA ŽALALIENĖ

Kovo 23-ąją Ukmergės rajone lankėsi kultūros ministrė Liana Ruokytė-Jonsson. Ministrės vizito tikslas – susipažinti su šalies regionų kultūros bendruomenės veiklomis, iniciatyvomis, įgyvendinamais projektais ir problemomis, su kuriomis galbūt susiduriama. Ministrę taip pat domino, kaip vyksta kultūros veiklai skirtų pastatų atnaujinimas, statybos, kaip investuojamos tam skirtos lėšos.

Lydima patarėjos viešiesiems ryšiams Ritos Grumadaitės, ministrė Ukmergės kraštytyros muziejuje susitiko su rajono meru Rolandu Janicku, administracijos darbuotojais ir rajono kultūros įstaigų vadovais.

Meras R. Janickas ministrei pristatė mažąją Ukmergės „rotušę“ – Kraštytyros muziejų, papasakojo apie atnaujintą Kultūros centrą ir jo didžiojoje salėje rodomus naujausius kino filmus, apie šiuo metu atnaujinamą viešąją Vlado Šlaito biblioteką. Ukmergės kultūros centro, viešosios bibliotekos ir muziejaus rekonstrukcijai 2017–2018 m. iš viso skirta per 1 mln. eurų.

Kalbėta ir apie savivaldybės planus iš valstybinės įmonės „Lietuvos paminklai“ perimti Siesikų dvaro rūmus, kurie 99 metams buvo išnuomotai bendrovei „Fondas statyboms vystyti“. Prieš kelerius metus įmonė buvo likviduota. Ministrė visais rūpimais klausimais ragino kreiptis į Kultūros ministeriją ar kitas institucijas. „Šita Vyriausybė labai efektyviai dirba ir tarpusavyje glaudžiai bendradarbiauja. Išsprendžiami dešimtmečių vilkinti klausimai“, – sakė L. Ruokytė-Jonsson.

Sužinojusi, kad Ukmergės rajono savivaldybė kultūrai skiria 6,4 proc. rajono biudžeto lėšų,

Molėtų rajono merui Stasiui Žviniui ministrė įteikė Kultūros ženklą

Prezidento Antano Smetonos dvarė-Užugirio krašto muziejuje ministrė (trečia iš kairės) merui R. Janickui ir kultūros atstovams sakė, kad yra giliai sujaudinta tokio šilto priėmimo

ministrė pagyrė ukmergiškius, nes tai yra šalies vidurkis. Pasak jos, yra savivaldybių, tam skiriančių tik 1, o yra ir tokių, kurioms negaila net 10 proc.

Ministrė ukmergiškius informavo apie regionų kultūros politikos permainas, kurių tikslas – didinti finansavimą, plėtoti kultūros paslaugas ir jų prieinamumą, mažinti kultūrinę atskirtį tarp didmiesčių, mažesnių miestų ir miestelių.

Pasak ministrės, šiuo metu Lietuvos kultūros taryboje (LKT) baigiamas rengti regionų kultūros finansavimo modelis. Jo tikslas – padėti įgyvendinti kultūros prieinamumą Lietuvos žmonėms, mažinti kultūrinę atskirtį tarp didmiesčių ir atokiau nuo jų esančių miestų bei miestelių. Balandžio mėnesį galutinis modelio variantas bus paskelbtas viešai kultūros bendruomenės diskusijai.

„Regionų kultūros finansavimo modelis padės realizuoti naują požiūrį į kultūros vaidmenį ir svarbą mūsų visuomenėje – sudarys sąlygas labiau plėtoti kultūrinės paslaugas už didmiesčių ribų, skatins kūrybinių iniciatyvų ir raiškos įvairovę regionuose, padės ugdyti jų savitumą. Kitaip tariant, siekiama, kad regionuose rastųsi daugiau kultūrinės gyvybės, o už ją būtų atsakingos ir valstybinės, ir savivaldos institucijos, ir vietos žmonės.

Nebus jokių „iš viršaus“ nuleistų direktyvų ar lėšų dalijimo. Savivalda bus įtraukta į kultūros projektų atranką. Savivaldybės bus skatinamos aktyviau prisidėti prie projekto finansavimo ir veiklų“, – sakė L. Ruokytė-Jonsson.

Numatoma, kad prie LKT bus sudaryta dešimt regioninių kultūros tarybų (RKT), kurių veikla aprėps apskričių geografines teritorijas. Į RKT sudėtį bus įtraukta po du atstovus iš kiekvienos savivaldybės ir vieną atstovą deleguos LKT. Šios tarybos vertins ir atrinks finansuoti pateiktus kultūros projektus.

Šį rudenį jau numatoma skelbti šaukimą teikti paraiškas finansuoti projektus pagal regionų kultūros rėmimo programą.

Ministrė pristatė ir dar vieną gražią priemonę – Kultūros pasą. Tai nemokamų (valstybės finansuojamų) paslaugų paketas 1–12 klasių moksleiviams. Kiekvienas vaikas mokslo metams gautų savo kultūros paslaugų krepšelį (pvz., po vieną koncertą, spektaklį, edukaciją ir t. t.).

„Mes labai rimtai žiūrime į kultūros edukaciją, į įvairias priemones, kuriomis norime kelti žmonių kultūros lygį, ypač orientuojamės į jaunesnę kartą. Jei dabar sugebėsime mažam vaikui įdiegti tam tikras vertybes, jam užaugus neberekės jau nieko aiškinti apie kultūrinį išprusimą, nes tam jis turės natūralų poreikį“, – kalbėjo L. Ruokytė-Jonsson.

Ministrė paragino savivaldybę aktyviau dalyvauti Lietuvos ir mažųjų kultūros sostinių judėjime ir paskatino labiau prisidėti prie vietos kultūros bendruomenių planuojamų renginių. „Šios iniciatyvos pasitarnaus kultūros plėtrai regionuose ir turės įtakos formuojant kitų metų biudžetą“, – teigė ji.

Po susitikimo Ukmergės kraštytyros muziejuje ministrė buvo palydėta į Užugirį, prezidento Antano Smetonos dvarą-Užugirio krašto muziejų. „Esu giliai sujaudinta tokio šilto priėmimo šioje ypatingoje ir mūsų šalies istorijai reikšmingoje vietoje. Nuoširdus ačiū už rūpinimąsi unikaliu Antano Smetonos dvaru, į kurį patekus nebesinori išvykti, bet norisi likti kuriam laikui, kad išjaustum to laikotarpio dvasią per prezidento A. Smetonos ir jo šeimos reliktus. Pažadu – grįšiu pratęsti mūsų gražios pažinties. Visokeriopos sėkmės!“ – po surengtos ekskursijos po dvarą Svečių knygoje parašė L. Ruokytė-Jonsson.

Ministrę ypač nudžiugino ukmergiškių įteikta originali dovana – Ukmergės miesto simbolio granitinio šunelio Kekso maža, suvenyrinė kopija.

Apie regionų kultūros politikos permainas ministrė kalbėjo ir Molėtuose susitikime su Molėtų rajono savivaldybės vadovais. Ministrė paragino aktyviau dalyvauti Lietuvos mažųjų kultūros sostinių judėjime ir paskatino labiau prisidėti prie vietos kultūros bendruomenių planuojamų renginių,

domėjosi, kaip panaudojamos lėšos kultūros objektams atnaujinti, kokius projektus įgyvendina vietos kultūros bendruomenės, paskui supažindino su numatomomis, bet dar neskelbtomis naujomis Kultūros ministerijos iniciatyvomis. Vėliau ministrė lankėsi Molėtų kultūros įstaigose: bibliotekoje, jaunimo erdvėje, Kultūros centre, domėjosi koncertų salės rekonstrukcija, apžiūrėjo būsimas Krašto muziejaus patalpas, bendravo su šių

įstaigų vadovėmis, darbuotojais, lankytojais. Vizitą baigė Molėtų TVIC'e. „Atvažiuavau su šviesiomis mintimis, o su dar šviesesnėmis išvažiuoju“, – atsisveikindama sakė kultūros ministrė.

Molėtų kultūros centro pastato, kuriame įsikūręs Kultūros centras, biblioteka, priestate įrenginėjamas muziejus, rekonstrukcijai ir statyboms 2018–2019 m. numatoma skirti daugiau negu 600 tūkst. eurų.

TIKSLINĖS INVESTICIJOS

ARŪNAS MALINOVSKIS

SPARTINA ĮKURTUVES DEŠIMTMEČIŲ STATYBOSE

Naujas požiūris į valstybės investicijas kultūros objektams – pirmausia užbaigti pradėtus darbus – padėjo sulaukti įkurtuvių Plungės ir Akmenės bibliotekose po beveik dešimtmetį užtrukusios rekonstrukcijos. Šioms bibliotekoms pernai buvo skirta visa darbams baigti reikalinga suma – beveik vienas milijonas eurų, ir jau šių metų pradžioje jos pakvietė skaitytojus į atnaujintas patalpas. Čia – ne tik tradicinė skaitymo, kultūros ir bendravimo vieta, bet ir daugiafunkcė erdvė, kurioje teikiamos informacinės paslaugos, įdiegtos naujausios technologijos, yra prieiga prie interneto ir duomenų bazių, suteikiama galimybė mokytis ir tobulėti visą gyvenimą.

Praejusiais metais Vyriausybė nusprendė finansavimo pirmenybę teikti jau pradėtų statybos ar atnaujinimo projektų pabaigtuvėms.

„Tikslinės investicijos į kultūros objektus pagreitins ir užbaigs „iššaldytus“ arba vos rusenančius bibliotekų, kultūros centrų, muziejų ir kitų kultūros pastatų remonto, rekonstrukcijos darbus, – pažymi kultūros ministrė Liana Ruokytė-Jonsson. – Miestų ir regionų žmonėms reikia ne iškilmingų pažadų, o kuo greičiau atliktų darbų ir jau šiandien veikiančių kultūros įstaigų.“

Kultūros ministerija administruoja daugiau kaip 60 vykdomų kultūros objektų projektų – įvairių rekonstrukcijos, modernizavimo, remonto, avarinės būklės likvidavimo, statybos darbų. Per šiuos metus planuojama užbaigti apie trečdajį jų Akmenės, Alytaus, Jonavos, Joniškio, Kelmės, Panevėžio, Radviliškio, Raseinių, Rokiškio, Šakių, Šiaulių, Telšių, Vilniaus savivaldybėse. Tam šiais metais numatyta skirti daugiau nei 19,6 mln. eurų.

ŠIMTMEČIO DAINŲ ŠVENTĖS AKTUALIJOS

EGLĖ LADIGIENĖ

Likus 100 dienų iki Dainų šventės, kovo 23 d. Vilniaus rotušėje surengtoje spaudos konferencijoje pristatytos šventės naujovės, kūrybinės ir organizavimo aktualijos (**nuotr.**). Pasak Dainų šventės direktoriaus Sauliaus Liausos, šventės idėja jau dabar buria visuomenę, organizuojamos įvairios akcijos, judėjimai, auginantys šimtmečio emociją. Kartu su iniciatyva „Lietuva 4 milijonai“ rengiamas žygis per Lietuvą, inicijuotas projektas „Dainų šventės alumnai“, vienijantis visų kartų žmones, kada nors dalyvavusius šventėse. Iki svarbiausio valstybės šimtmečio minėjimo renginio – Dainų šventės – regionuose vyks keturi dideli renginiai: vokalinė ansamblių šventė Linkuvoje, Teatrų diena Telšiuose, Folkloro diena Raudondvarjyje ir Dainų diena Klaipėdoje.

„Didžiuojamės galėdami būti visą šalį vienijančios tradicijos – Dainų šventės – dalimi. Norėdami prisidėti prie aktyvaus kiekvieno Lietuvos krašto dalyvavimo Dainų šventėje, įkūrėme fondą ir po vieną atvyksiantį kolektyvą iš kiekvienos savivaldybės apdovanosime piniginiu prizu. Taip pat tęsime prieš ketverius metus gimusią idėją dalyvius papuošti trispalvėmis kokardomis – jos primins, kokia spalvinga, daugybę tradicijų turinti yra mūsų šalis. Be to, banko darbuotojai bus ir gaus chorą, dalyvausiantį Dainų šventėje. Šiuo pavyzdžiu norime paskatinti ir kitas įmones kurti savo bendruomenės chorus ir taip puoselėti gyvos dainos tradicijas“, – sakė Dainų šventės mecenato „Swedbank“ vadovė Lietuvoje Dovilė Grigienė.

Birželio 30–liepos 6 d. Vilniuje ir Kaune vyksianti Dainų šventė iš viso pasiūlys 15 renginių. Dauguma jų bus nemokami, o bilietus į kitus

renginius – Ansamblių vakarą, Šokių dieną ir Dainų dieną (sėdimas vietas) – jau nuo kovo 24 d. galima įsigyti visose „Bilietai.lt“ kasose ir internetu adresu www.bilietai.lt. Netrukus bilietai bus parduodami ir į vokalinė ansamblių ir pučiamųjų instrumentų orkestrų koncertus. Bilietų kaina svyruoja nuo 5 iki 80 eurų. Vaikai iki trejų metų bus įleidžiami nemokamai (*neužimant papildomos sėdimos vietos*).

Į pirmą Dainų šventės renginį birželio 30 d. pakvies Kaunas – taip pagerbiamas miestas, kuriame 1924 m. pirmą kartą surengta Dainų diena. Liepos 1 d. Simono Daukanto aikštėje pakils Dainų šventės vėliava, Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė paskelbs šventės pradžią. Vilniaus Rotušės aikštėje vyks specialiai pasaulio lietuviams ir Lietuvoje gyvenančioms tautinėms bendrijoms skirtas renginys „Šimtas Lietuvos veidų – sujunkime Lietuvą“. Vakare į Vingio parką kvies Dainų šventės atidarymui skirtas renginys.

Liepos 2 d. Vilniaus Švč. Mergelės Marijos Ramintojos bažnyčioje duris atvers Liaudies meno paroda, veiksianti iki liepos 31 d. O prie Valdovų rūmų įkurtas Vaikų amatų miestelis padės mažiesiems atrasti ir išbandyti senuosius lietuvių menus ir amatus.

Liepos 3 d. Dainų šventė žiūrovus kvies net į tris renginius. Katedros aikštėje, Bernardinų sode ir Pilių teritorijoje nuo ryto šurmuliuos, muzikuos, šoks ir dainuos beveik 400 folkloro ansamblių – vyks Folkloro diena „Didžiųjų žmonių žemė“. Šv. Jonų bažnyčioje skambės kanklių muzikos koncertas, o vakare Lietuvos nacionalinėje filharmonijoje – kamerinės vokalinės muzikos koncertas.

Liepos 4-ąją Bernardinų sode ir Katedros aikštėje pasirodymus surengs 100 Lietuvos mėgėjų teatrų. Dienos renginius vainikuos 22 val. Kalnų parke prasidėsiantis vienas spalvingiausių Dainų šventės renginių – Ansamblių vakaras.

Liepos 5 d. Vilnių sudrebins pučiamųjų instrumentų gaudesys – Vilniaus pramogų arenoje vyks koncertas „Vario audra“. O įspūdingas beveik aštuonių tūkstančių šokėjų kompozicijas žadanti Šokių diena pakvies į Lietuvos futbolo federacijos stadioną. Šokėjų pasirodymai liepos 5 d. bus rengiami du kartus – dieną ir vakare.

Kulminacija taps liepos 6-ąją vyksianti Dainų diena „Vienybė težydi“. Trijų dalių Dainų dienos programa išskleis pagrindines mūsų himno idėjas, tačiau svarbiausia bus visų – Lietuvoje ir pasaulyje gyvenančių lietuvių, kartu su iniciatyva „Lietuva 4 milijonai“ – drauge giedama „Tautiška giesmė“.

TARYBOS NARIO DOVANA

GIMTAJAM MIESTUI – „ALYTUS MYLIU“

Užrašas – žodžių „Alytus“ ir „Myliu“ kombinacija viename, savo gyvavimą pradėjęs ženkluko pavidalu, miesto tarybos sprendimu kovo 29 d. patvirtintas kaip Alytų reprezentuojantis ženklas. Jį planuojama naudoti miestą reprezentuojančioje atributikoje, renginiuose, iniciatyvose ir kituose netradiciniuose sprendimuose.

Ženklas – Remigijaus Gatavecko idėja, vėliau išplėta kartu su broliu Algirdu ir vizualizuota Artūro Mažeikos. „Pirminė mintis buvo šį užrašą pateikti kaip savotišką ženklą prie įvažiavimo į mūsų miestą. Tačiau jis sulaukė didelio pasisekimo visų pirma kaip segėti skirtas ženklukas, ir tai paskatino mus jo pateikimą išplėtoti“, – teigė Alytaus miesto tarybos narys Algirdas Gataveckas. – Alytus – mūsų gimtasis miestas, dovanojame šį ženklą kaip savo meilės jam išraišką.“

Ženkliuką jau įsigijo ir nešioja daug alytiškių, apie jo egzistavimą žino ir susižavėję reiškia daug žinomų žmonių iš pramogų pasaulio, verslo ir politikos. Vienas pirmųjų šį ženklą pripažino miesto meras Vytautas Grigaravičius, kurio dovaną miestui – suolelį Miesto sode puošia lentelė su užrašu „Alytus Myliu“.

„Alytus – miestas, kuriame šeimos gyvenimas yra kokybiškas, nes visas yra šalia. Net ir išvykusius alytiškius sieja meilė gimtajam miestui. Ilgai dirbome, ieškodami Alytaus vertybes atspindinčio ir tapatybę formuojančio ženklo. Iš svarstytų kelių versijų ši pranoko mūsų lūkesčius. Net nepradėjus naudojimo komunikacijoje, ženklas paplito kaip virusas, ir ne tik socialiniuose tinkluose, – teigė savivaldybės administracijos Viešųjų ir užsienio ryšių skyriaus vedėja Modesta Tarasauskienė. – Miesto logotipas turi „kalbėti“ ir išreikšti tai, kuo miestas gyvena ir ko siekia. Meilė ir šeimai yra amžinos vertybės, be jų visos pastangos ir veiksmai neturi prasmės.“

Alytuje iki šiol buvo naudojamos įvairios heraldinio herbo elemento – rožės interpretacijos, tačiau nesistemiškai, nesilaikant vienodų pateikimo principų, o pagrindinis trūkumas buvo tai, kad herbas neišreiškė miesto vertybių. Heraldinis herbas yra svarbus kaip miesto istorija, negali būti keičiamas ir yra naudotinas oficialioje komunikacijoje. Laisvam naudojimui, vertybėms ir siekiam išreikšti miestai renkasi laikotarpi atspindinčius ženklus – logotipus.

SŽ inf.

„Savivaldybių žinioms“ – 21!

Junkitės ir sekite mus facebook savzinios

Mūsų paskyros lango viršuje šviečiančios vaivorykštės turėtų atgrasyti nuo pagiežos ir blogų naujienų skleidimo. „Savivaldybių žinių“ feisbuko paskyra – langas pozityvumui.

„HELLA“ ŽADA STARTUOTI JAU RUGSĖJĮ

EDMUNDAS MALIŠAUSKAS

Elektronikos komponentus automobilių pramonei gaminanti Vokietijos bendrovė „Hella“ pirmąsias gaminių siuntas iš Sergeičikų kaime (Kauno r.) statomos gamyklos pradės tiekti jau šių metų rugsėjį. Apie tai Kauno rajono meras Valerijus Makūnas kovo 29 d. informavo „Hella Lithuania“ direktorius Michaelis Jareckis.

Susitikime Raudondvario dvare dalyvavusi bendrovės personalo vadovė Jurgita Macijauskienė tvirtino, kad įmonė jau įdarbino apie 40 darbuotojų, nemaža jų dalis – Kauno rajono gyventojai. Iš pradžių priimami aukštos kvalifikacijos specialistai: techninės priežiūros vadovai, gamybos, kokybės inžinieriai, finansų analitikai, IT specialistai; netrukus pradės dirbti atstovas komunikacijai.

„Džiaugiuosi, kad yra daug norinčių dirbti mūsų gamykloje. Deja, Lietuvoje iki šiol nebuvo automobilių pramonės, todėl dalį specialistų teks apmokyti Vokietijos, Rumunijos padalinuose“, – kalbėjo M. Jareckis.

Laisvojoje ekonominėje zonoje sparčiai kyla pirmasis „Hellas“ modulis. M. Jareckis tvirtino, kad gamykla jau turi užsakymų mažiausiai

trejiems metams, todėl plėtra nesustos. „Kauno regione matome geras perspektyvas, todėl, manau, kasmet įdarbinsime ne mažiau kaip po 100 darbuotojų“, – tvirtino verslininkas.

V. Makūnas pageidavo, kad informacija apie įsidarbinimo galimybes pirmiausia pasiektų vietos gyventojus, ir pasiūlė M. Jareckiui susitikti su Aleksandro Stulginskio universiteto vadovais. Mero teigimu, šis universitetas, kaip ir KTU, galėtų rengti automobilių pramonės specialistus. M. Jareckis dėkojo V. Makūnui už investuotojams rodomą dėmesį ir teikiamą pagalbą. Pagrindine problema, pasak jo, lieka kelių infrastruktūros sutvarkymas.

V. Makūnas informavo apie neseniai įvykusį susitikimą su Automobilių kelių direkcijos atstovais, kurie rengia techninius infrastruktūros sprendimus Kauno LEZ teritorijoje. „Reikia, kad būtų patogus ir vietos gyventojams, ir verslui“, – pabrėžė meras. „Mes kol kas tik kuriamės. „Hella“ yra solidi bendrovė, todėl ateityje vystysime ir socialinę partnerystę“, – patikino M. Jareckis.

Į ŠIAULIŲ ORO UOSTĄ ATEINA MILIJONINĖS INVESTICIJOS

Pagal naują tikrai gera žinia po daug metų trukusios įmonės Šiaulių oro uosto vegetacijos. Savivaldybei pavaldžią įmonę miestas ne kartą gelbėjo nuo bankroto, pasirodo – ne veltui.

Savivaldybės vadovai jau sukirto rankomis su investuotojais. Po kelerių metų veiklą pradėsianti įmonė investuos milijonus, sukurs dešimtis naujų darbo vietų, o darbuotojams žada mokėti vieną didžiausių mieste vidutinį atlyginimą.

Prie bendro stalo susėdė Šiaulių miesto meras Artūras Visockas, savivaldybės administracijos direktorius Antanas Bartulis, UAB „Termicom“ direktorius Povilas Padaiga ir investuotojų atstovas Dmitrijus Čeliadinas patvirtino, kad derybos dėl investicijų Šiauliuose yra praktiškai baigtos. „Tikiu šiuo projektu, nes matau užsimezgantį naudingą verslo bendradarbiavimą. „Termicom“ jau dirba su Šiaulių LEZ operatoriais, taip pat su „Investuok Lietuvoje“. Kuriasi tam tikras branduolys, kuris pritrauks ir daugiau investicijų. Atsiranda tikėjimas, kad taip sunkiai išsaugotas Šiaulių oro uostas taps patrauklia vieta verslui vystyti“, – kalbėjo Šiaulių miesto meras A. Visockas.

„Jaučiame, kad tiek Šiaulių politikai, tiek miestas laukia mūsų, ir galime patvirtinti, kad įsipareigojame minimalią 10 mln. eurų investiciją. Bus sukuriama mažiausiai 70 darbo vietų, kurioms garantuosime vidutinį 2200 eurų mėnesinį atlyginimą iki mokesčių. Jei investicija pasiteisins ir verslas įsibėgės, yra numatoma plėtra. Didinsime investicijas ir darbo vietų skaičių, o veiklą užtikrinsime mažiausiai penkerius metus“, – teigė UAB „Termicom“ direktorius P. Padaiga.

Investuotojai Šiaulių oro uoste planuoja orlaivių aptarnavimo remonto dirbtuves, kuriose bus remontuojami Boeing ir Airbus tipo orlaiviai. Pra-

džioje bus įrengtos dvi remonto linijos, vėliau numatoma turėti net šešias tokias linijas. Norėdami turėti pakankamą skaičių reikiamos kvalifikacijos darbuotojų, investuotojai tvirtino jau pradėję kalbėti su Šiaulių universitetu ir Šiaulių valstybine kolegija dėl tam tikros specializacijos kursų ir mokymų.

P. Padaiga patvirtino, kad įmonė „Termicom“ jau yra gavusi ir ES paramą įrangai įsigyti. Nors tokių orlaivių centrų Europoje yra apie 20, verslas perspektyvus, orlaivių remonto rinka kasmet auganti po 50 proc. Šiauliuose lėktuvai būtų remontuojami ilgesnį laiką, čia atvyktų orlaiviai iš visos Europos, kuriems reikalingas didesnis važiuoklės ar variklio remontas.

„Šiauliai turi nuostabų aerouostą, jo potencialas – didžiulis. Mums svarbūs jo techniniai parametrai, nuo jų priklauso, kokio dydžio lėktuvai gali čia leistis, vien tai yra labai patrauklu. Mes čia matome reikalingus darbo jėgos išteklius ir galimybę bendradarbiauti su aukštosiomis mokyklomis. Faktų visuma lėmė, kad pasirinkome Šiaulius“, – sakė P. Padaiga.

Šiaulių miesto savivaldybės administracijos direktorius Antanas Bartulis patvirtino, kad savivaldybė ir pati solidžiai investuos į Šiaulių oro uosto infrastruktūrą. Riedėjimo takams atnaujinti ir išplatinti miestas skyrė 5 mln. eurų. Dar apie 0,5 mln. numatyta kitai inžinerinei infrastruktūrai – vandentiekio ir nuotekų tinklams, elektros linijoms ir dujų vamzdinams priversti. Projektavimas prasideda artimiausiu metu, infrastruktūros įrengimo darbai startuos po metų – 2019-ųjų pavasarį. Veiklą investuotojas tikisi pradėti 2020 m., remonto dirbtuvės įsikurs beveik 4 ha sklype.

Šiaulių miesto savivaldybės inf.

GERA ŽINIA –

VIKTORIJA RAŽUKAITĖ

DAR TRIMS SOCIALIAI REMTINOMS ŠEIMOMS BUS NUPIRKOTOS SODYBOS

Socialinio būsto laukiančioms Alytaus rajono šeimoms dar viena gera žinia. Alytaus rajono savivaldybės taryba pritarė sprendimui pirkti sodybas su joms priklausančiais statiniais ir žeme. Sodybos, kaip ir šių metų pradžioje jau apgyvendinta pirmoji nupirktą, bus nuomojamos mažas pajamas gaunančioms šeimoms, turinčioms teisę į socialinį būstą.

Gyvenamuosius namus savivaldybė planuoja įsigyti atlikus visas reikalingas procedūras. Sodybos bus perkamos už nepanaudotas lėšas, skirtas piniginei socialinei paramai nepasiturintiems gyventojams. Po vieną Miroslavo, Pivašiūnų ir Krokialaukio seniūnijose.

Pasak Alytaus rajono mero Algirdo Vrubliausko, pirmojoje sodyboje, nupirktose praėjusiais metais, jau įsikūrusi daugiavaikė šeima džiaugiasi gavusi tokią galimybę. Šalia namų šeima ketina sodinti daržus, auginti gyvulius.

Meras neslėpė, kad dažnai šeimoms trūksta socialinių įgūdžių, tačiau įsikėlus gyventi į tokį būstą gyventojai nebus palikti likimo valioje. Bus siekiama suteikti visokeriopą pagalbą.

SEIMAS PRITARĖ SIŪLYMUI TIKSLINTI REIKALAVIMUS SENIŪNIJŲ – BIUDŽETINIŲ ĮSTAIGŲ STEIGIMUI

SAULĖ EGLĖ TREMBO

Seimas pritarė Vietos savivaldos įstatymo 16 ir 31 straipsnių pataisams, kuriomis atsisakoma tam tikrų reikalavimų, būtinų norint įsteigti seniūniją – biudžetinę įstaigą. Įstatyme atsakyta kriterijaus, kad seniūnija – biudžetinė įstaiga gali būti steigiamą, kai seniūnijos aptarnaujamos teritorijos gyventojų skaičius ne mažesnis kaip 1500 gyventojų.

„Mes einame seniūnijų stiprinimo link, nes jau yra seniūnaičių sueiga ir yra seniūnijų taryba, ir dabar kaip tik paskatiname žmones aktyviau dalyvauti kuriant seniūnijas ir suteikiame savivaldybėms daugiau teisių. Nes

tik žmonės ir savivaldybė ir gyvenantys toje vietoje žino, ko jiems reikia ir kaip jiems reikia. Labai svarbu, kad jie gautų kokybiškas paslaugas vietoje, o ne turėtų kur nors toliau važiuoti. Manau, kad tai labai svarbu ir čia yra žingsnis pirmyn stiprinant seniūnijų savivaldą“, – sakė Seimo Valstybės valdymo ir savivaldybių komiteto narė Guoda Burokienė.

Už Vietos savivaldos įstatymo 16 ir 31 straipsnių pataisus balsavo 91, nė vieno nebuvo prieš, susilaikė 13 Seimo narių.

Pataisos įsigalios šių metų liepos 1 d.